

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyitási sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk, Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

XXIV. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
FEIGL GYULA.

51. szám.

Bud Titusz.

Ki az a Bud Titusz?

Ki hálotta a nevét?

Bizony hallotta sok és ezek meg ezek emlegetik minden lépését. És nem lehetetlen, hogy idők jártával ezt a Tituszt többen fogják emlegetni, mint druszáját, a másik Tituszt, aki mivel másként nem tudott elbánni a törökkel, letaszította magával együtt a várfokáról. A régi Titusz meghalni tudott hazájaért, a mi Tituszunk pedig elni tud érette.

De hát ki az a Bud Titusz?

Máramaroszigeti görög pap és valami négy évtizede senki által sem ismert a, ostola a gyümölcstermelésnek. A Magyar Svájc, ahogy Mária Terezia Máramaromgyét elnevezte, ma bizonynyal permanens éhségnek nézne elébe, ha lankás hegyoldalai nem volnának gyümölcsfákkal beültetve. Tavaly kilenc millió korona jövedelme volt a népnek a gyümölcstermelésből. Ezelőtt harminc esztendővel nem volt kilenc krajcárja se.

Mundezt pedig megeselekedte Bud Titusz.

Ne kicsinyeljétek érdemét, mert csendes reklám nélkül: emberről írunk. Bizony mondom nektek, igen sok tucat-ember van, akik Bud Titusz saruit megoldani sem érdemesek.

Mert Bud Titusz, regenerátorja Máramarosmegyében a ma már a legjobban jövedelmező gazdasági ágának.

Nem nézhette, hogy népe szegény, hoiott a meggazdagodás eszközei kezében vannak; csak meg

kell velök ismertetni. Nem érezhette magát otthon, valami hiányzott neki, nem tudott kibékülni és megbarátkozni azzal, hogy községében csupán egy-egy halottal levő vadalmata és vadkörtefa képezi a kertek fajt, sőt legtöbbször helyen ezek is hiányoznak, mikor a gyümölcsfák valóságos áldás az emberiségre nézve és a szegénység villámháritói. E végből, mihelyt, mint plébános Falusugatagra került, kertjében egy hold területen falkolát rendezett be, melyet két évtizeden át maga gondozott. Innen került ki az a sok fa, melyekkel Falusugatag és a többi környéki községek kertjeit és domboldalait beültették. Az ó-temetőben magkísérleti telepet létesített, hogy a gyümölcsfajtaikat tanulmányozván, az azon vidéken élő s tenyésztésre méltó-gyümölcsfákat terjessze. Máramarosmegye e részén a gyümölcstermesztők ő általa jutottak a legnemesebb gyümölcsfajtaik birtokába.

Először is saját kertjében, udvarán, a templom és iskola előtti téren, utcákon, parochiális földeken ültetett különféle fákat, tudván jól, hogy a példa vonz, hogy jóra való népe majd szívesen indul utána s követi munkálkodásában.

Majd maga köré gyűjtve híveit, taníttatta s mind-egyiknek 2—3 nemes fát adva, buzdította a gyümölcstermesztés foglalkozására.

Az iskolásgyermekekkel bejárta a kerteket, mezőket s ahol csak vadeseget talált: beültetve. Ahol megfordult lelkesedett. Igazi fanatikusa volt annak az eszmének: faluról-falura jár tanítva, gyümölcsfát osztogatva s évről-évre így terjedt el Máramarosmegyében a gyümölcstermelés.

De hát nem férne-e el hazánkban több Bud Titusz is?

A mi megyénkben nem kellene belőle? Óh, ha lenne, kit megihletne az ő nemes példája.

A talaj, éghajlat és fekvés többé-kevésbé ugyanaz, gyümölcsösre alkalmas területtel bőven rendelkezik minden megye; a közlekedés, mely a gyümölcsértékesítést elősegíti, mindinkább javul indokolt folyamodásra a szükséges alanyokat teljesen ingyen, — kész, kiültetésre alkalmas oltványokat pedig igen mérsékelt áron — darabonként tíz fillérért — engedélyez Tallián földművelésügyi miniszter; csak erélyes kézre: Bud Titusz-féle emberekre volna szükség minden községben, akik a befásítás ügyét felkarolnák s kitartással keresztü is vinnék.

Gyümölcstermesztéssel bárki fia is foglalkozhatik. A folyton szellemi munkával foglalkozó hivatalnok a pihenés óráiban üdülést talál a kertben s a Teremtő szabad ege alatt a természettel való foglalkozás vidámitólag hat rája. Minél szorgalmasabban teljesíti hivatását, minél többet foglalkozik szellemi munkával: annál nagyobb szüksége van szórakoztatónak, a szellemi erőket felfrissítő foglalkozásra, mert nem semmittevésre, hanem a szellemi munkásságban váltakozásra van szüksége.

Nem igazán élvezet-e egy szép gyümölcsösben a szabad időt tölteni s ott foglalkozni??

Semmiféle foglalkozás sem nyújt több élvezetet a gyümölcstermesztésnél. Egyike ez a legkellemesebbeknek s e mellett jövedelmező is. Falusugatagon az iskolakertben van egy almafa

Tárca.

Szekeres Ábel.

Írta: Jakab Ödön.

— Tudod, miért jöttem, hogy meglátogassalak olyan messze földről? — kérdezte tőlem komoly nyomatékkal.

— Nem tudom, Ábel; de jól tevél, akármiért jöttél.

— Persze az efféle híres uri emberek mindent elfelejtnek! Emlékszel, hogy egyszer veled és Varga Sándorral mi fogadtuk, fráter, hogy felkeressük egymást huszonöt év múlva szután megisszuk a baráti poharat. Tudod én emlékszem, pedig sok bajom van! Nem volt az a nap azóta, hogy eszembe ne jusson! Huszonöt esztendő már, hogy éjjel-nappal számígtatom a fogadás idejét. Még a tavaly letelt. De ti nem jöttetek telém, a szegény falusi paraszthoz. Na hát eljöttém én! Na a szavammal nem szógtam játszani.

Megvallom, hogy némi szégyenfélét éreztem magamban, mikor ez a faragatlan, becsületes ember arról

a fogadásról beszélt, melyet valamikor három boldog gyermek tett a Maros partján, de melyet az élet nekem bizony már régen kivert a fejemből!

Mentegetődztem:

— Hogyne emlékezném! De lásd . . .

— Ne hazudj, fu! — vágta el a szavam. — Te sem emlékszel már, valaminthogy Varga Sándor sem tud immár róla.

Lehorgasztotta a fejét és elgondolkozott.

— Vargát is meglátogattam, — mondá kevés idő múlva. — Róla is hallottam. Jó hivatala van a kölyköknek, azt beszélék.

Szelid lemondással bólogatta a fejét:

— Hát nektek áll a világ, nem nekem!

Hirtelen félbehagyta ezt és egészen közel hajolt hozzám:

— Te! Hát Varga látogat meg sokszor?

— Nem volt nálam soha.

— Komisz ordináré ember! Hát nem tud feljönni hozzád legalább egy rövid hétre egész családjával? Hiszen itt jó elfértek! Na, ezért, ne félj, lehordom a kölyköket!

Akaratlanul elmosolyodtam, amint tovább aggodalmaskodik:

— Félek, hogy az a kölyök elparasztosodik, ha

még a legjobb barátaitól is így visszahzza magát. Mi lett volna belőlem eddig, ha hébe-korba egy egy urral össze nem vetődtem volna és nem surlódnám köztök!

Nagyot futt és föláll a helyéről. Jelentős szem hunyorítás kíséretében intett nekem, hogy várjak csak egy kicsit. Azután az ajtó mögé sietett egy székhez, melyen ropant nagy koponyegye hevert. Azt egy darabig forgatta, gyurta jobbra, balra, míg utoljára kivett belőle zsebéből egy kék keszkenőbe csomagolt valamit.

— Nem jöttem üres kézzel, fu! Hoztam neked is valamit, — mondá a keszkenőt kibontogatva, óvatossággal.

Es kigöngyölt belőle egy szakadozott könyvet s atnyújtotta nekem:

— Nesze! Te sok uri asszonnyal és emberrel állsz levelezésben. Ennek a könyvnek hasznát lehet venni. A feleségem fogta a házunkhoz s rég elhatároztam vele, hogy neked fogom adni. Te okos ember vagy, de az okos ember is lehet még okosabb. Ezt én mondom!

Elvettem a könyvet és szépen megköszöntem. Valami együgyű munka volt kész levelek, verses köszöntők jámbor gyűjteménye, jámbor emberek számára.

Eközben a feleségem is bevetődött hozzánk. Bemutattam az asszonynak aki örömsében nem tudta hova legyen

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatos szer: **tüdőbetegségeknél, légzőszervek hurutos bajainál, úgymint idült bronchitis, szármárhurut és különösen lábadozóknál influenza után** ajánlatik. — Emellett az elvágyat és a testület, eltávolítja a köhögést és a köpetet és megszünteti az éjjeli izzadást. — Kellően szaga és jó íze miatt a gyermekek is szeretik. A gyógyszerárakban üvegekint 4—kor-ért kapható. Figyeljünk, hogy minden üveg alatti céggel legyen ellátva: **F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc).**

